

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/167/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216215259
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1216215259.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a sudcov JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: F. W., Y..X., T. A. X, W., G.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: P. Q., A.. XX.XX.XXXX, M. F. W., W.- F. W., o zaplatenie sumy 1.749,58 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. z 19. decembra 2017 č.k. 8Csp/51/2016-46, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrhu žalobcu z 10.1.2019 na zmenu v osobe žalobcu nevyhovuje.
Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, potvrdzuje.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.749,58 eur, úrok z istiny do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 182,49,44 eur, zmluvný úrok vo výške 25,12 % ročne zo sumy 1749,58 eur od 1.8.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1749,58 eur od 16.8.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou dňa 9.7.2014 úverovú zmluvu - T.Á. F. Č..XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2000 eur, s úrokovou sadzbou 25,12 %, s výškou mesačnej splátky 81 eur bez poistenia, s termínom prvej splatnosti 25.08.2014 a počtom splátok 36 vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca. Výška RPMN bola 28,21 %, priemerná RPMN bola 18,90 %. Celková čiastka, ktorú sa zaviazala žalovaná zaplatiť bola v sume 2.893 eur. Žalovaná bola povinná celý úver aj s príslušenstvom splatiť do 25.7.2017. Z dôvodu porušenia povinnosti zo strany žalovanej žalobkyňa ku dňu 31.7.2015 rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru. Súčasne vyzvala žalovanú na úhradu istiny 1749,58 eur, úrokov vo výške 182,49 eur a poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eur, do 10 dní od doručenia výzvy. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Uvedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané skutočnosti uvedené v žalobe. Nárok žalobkyne vyplýval zo zmluvy o úvere - dobrá pôžička zo dňa 9.7.2014. Za nesporné považoval to, že žalovaná čerpala

peňažné prostriedky vo výške 2000 eur. Keďže žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu v súlade so zmluvou o úvere, dostala sa do omeškania s platením jednotlivých splátok, v dôsledku čoho došlo k predčasnej splatnosti úveru. Žalobkyňa vyčíslila ku dňu predčasnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 31.7.2015 dlžnú sumu na 1.971,72 eur (istina 1749,58 eur, úroky 182,49 eur a poplatky za upomienky 39,65 eur). Žalobkyňa ďalej v konaní požadovala úroky z dlžnej istiny vo výške 25,12 % ročne od 1.8.2015 do zaplatenia. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v konaní nečinná, súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení a dôkazov predložených žalobkyňou. Súd považoval žalobu v časti, v ktorej bol uplatnený nárok na zaplatenie dlžnej istiny a úrokov, za dôvodnú, pričom nebolo preukázané, že by žalovaná dlžnú sumu uhradila. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel. O príslušenstve rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti uplatnených bankových poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eur. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v žalobe neuviedla, za aký počet upomienok poplatok požaduje, ani výšku poplatku za jednu upomienku. Povinnosť uviesť v žalobe všetky relevantné skutočnosti pritom nemožno nahradiť odkazom na pripojené dôkazy. Zároveň ide o paušálne poplatky, pričom povinnosť nahradiť náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to najmä v spotrebiteľskej zmluve, nemôže byť paušalizovaná takým spôsobom, aby v neprimeranej miere zvyšovala príjem veriteľa. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti prihliadol najmä na priemerné ceny služieb X. poŠ., Y..X.. pri zasielaní listových zásielok, ceny jednotlivých telefónnych operátorov za poskytovanie telekomunikačných služieb, ktoré sú podstatne nižšie ako paušálne poplatky, ktoré si žalobkyňa uplatnila. V konečnom dôsledku bol súd prvej inštancie názoru, že išlo o skryté sankcie a nie o náhradu skutočných nákladov za prípadné upomienky. Z týchto dôvodov žalobu v tejto časti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p..

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok čiarkach, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súd prvej inštancie na nové konanie respektíve aby ho zmenil tak, že žalobe aj v tejto časti vyhovie. Uviedla, že žalovaná v zmysle bodu 4. 7 zmluvy svojím podpisom potvrdila, že sa oboznámila jednak so všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami a taktiež sadzobníkom poplatkov. Sadzobník poplatkov bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Účtované poplatky teda nie sú skryté sankcie a nezvyšujú neprimerane príjem žalobcu. Predstavujú primerané sumy, ktoré museli byť žalobcom vynaložené z dôvodu, že žalovaná odmietla plniť riadne. V tomto smere poukázala na bod 6. 2 obchodných podmienok. Poukázala na to, že žalobkyňa má zákonnú povinnosť upozorniť spotrebiteľa (§ 53 ods. 9 o.z.) a zaslať mu minimálne 2 listy. Poplatok za upomienku nie je sankciou, tou je úrok z omeškania. Poplatky za upomienky predstavujú náklady spojené so sústavným sledovaním porušovania zmluvy, prípravou, odoslaním a kontrolou, či došlo na splnenie podľa upomienky alebo naďalej trvá protiprávny stav zavinený žalovanou. Žalobkyňa je oprávnená poberať poplatok za upomienku, pokiaľ o tomto poplatku a jeho výške bol v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ informovaný. Napokon podľa § 121 ods. 3 o.z. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky občiansky zákonník bližšie nešpecifikuje, preto platí, že je možné si ich dohodnúť rôzne, a to aj vo forme paušálnej náhrady.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

6. Žalobca podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 11.1.2019 navrhol, aby odvolací súd pripustil na strane žalobcu zmenu sporovej strany na spoločnosť W. I., Y..X.. X. X. Q. XXX/A, W., G.: XX XXX XXX, ktorej bola pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018.

Podľa § 378 ods. 1, 2 C.s.p., na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak. Na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení subjektov.

Podľa § 80 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

Ustanovenie § 80 C.s.p. upravuje situáciu, ak po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, o ktorých sa koná (napr. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky alebo na základe prevzatia dlhu). K procesnému nástupníctvu dochádza len vtedy, ak k singulárnej sukcesii došlo po začatí konania (výnimočne môže ísť aj o univerzálnu sukcesiu bez straty procesnej subjektivity, napr. pri predaji podniku). Súd na procesné nástupníctvo neprihliada ex offo, ale len na návrh žalobcu. Nová právna úprava oproti doterajšej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku už vypustila možnosť podania tohto návrhu zo strany toho, na koho boli práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná, prevedené alebo na koho prešli. K procesnému nástupníctvu dochádza pri singulárnej sukcesii aj v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v priebehu odvolacieho či dovolacieho konania.

Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 C.s.p.. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných pre to, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojím vstupom do konania súhlasiť. Konanie o zmene sporovej strany je charakteristické dispozičným princípom, t.j. bez návrhu žalobcu nie je možné o zmene sporovej strany rozhodovať. Predpokladom pre vyhovenie návrhu v zmysle § 80 C.s.p. je teda preukázanie formálnych podmienok (že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ďalej že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinnosti doterajšieho účastníka konania, že táto skutočnosť nastala po začatí konania, a napokon, že nadobúdateľ práva súhlasí so vstupom do konania, ak má nastúpiť na miesto doterajšieho žalobcu). V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie uvedených predpokladov, skúma tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť takéhoto procesného návrhu, len z hľadiska ich možnosti (spôsobilosti) vyvolať tvrdý právny účinok - prevod alebo prechod práva na iného. Osobitne treba podčiarknuť, že posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej (pri skúmaní vecnej legitímácie účastníka konania).

V danej veci žalobca síce predložil odvolaciemu súdu návrh na zmenu žalobcu v konaní z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky (rovnako k návrhu pripojil samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky z ktorej táto skutočnosť vyplýva), avšak jeho podanie neobsahuje i súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto doterajšieho žalobcu, t.j. spoločnosti W. I., Y.X.. X. X. Q. XXX/A, W., G.: XX XXX XXX. Ako už bolo uvedené, návrh na zmenu žalobcu musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojím vstupom do konania súhlasiť. V danej veci teda chýba formálna náležitosť podaného návrhu (a to súhlas nového žalobcu so vstupom do konania), z dôvodu ktorého odvolací súd nemohol takémuto návrhu vyhovieť.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. V danej veci zostalo sporným iba vyriešenie otázky, či žalobkyňa prislúcha nárok na poplatky za upomienky vo výške 39,65 eur. V tomto smere je (vo všeobecnosti) odvolací súd v zhode so žalobkyňou, že poplatky za upomienky predstavujú náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa uzavretej zmluvy o úvere (článok 4.7) právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a oznámením o úrokových sadzbách, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Dlžník (žalovaná) podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Odvolací súd má teda za to, že nárok žalobkyne na poplatky za upomienky ako taký (vo všeobecnosti) by bol dôvodný (nebyť nižšie uvedeného), keďže ho možno zaradiť medzi náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky a zároveň, keď žalovaná spolu so zmluvou prevzala i sadzovník poplatkov, čo potvrdila svojím podpisom úverovej zmluvy. Na druhej strane bol však odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie, že žalobkyňa v danej veci existenciu ani výšku tejto pohľadávky v konaní nepreukázala. V spise sa totiž nenachádza žiadna upomienka(y), ktorej spoplatnenie v žalovanej výške žalobkyňa uplatňuje podanou žalobou. V spise sa nachádza iba oznámenie žalobkyne o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 31.7.2015 (č.l. 10), a upozornenie žalobkyne na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 15.7.2015 (č.l. 11). Uvedené listiny však nemožno stotožňovať s upomienkami o omeškaní splátok, keď navyše už v samotnej listine o zosplatnení úveru sú poplatky za upomienky vo výške 39,65 eur riadne

vyčíslené (t.j. jednotlivé upomienky museli časovo predchádzať samotnému zosplateniu úveru). Podľa sadzobníka poplatkov upomienka po omeškaní splátky, prvá upomienka je spoplatnená sumou 9,96 eur a druhá upomienka sumou 24,90 eur. Nakoľko žalobkyňa do vyhlásenia skončenia dokazovania na pojednávaní konanom dňa 19.12.2017 nepreukázala (nepredložila žiaden dôkaz), že by žalovanej zaslala upomienky za omeškanie so splácaním úveru, správne rozhodol súd prvej inštancie, keď žalobu v tejto časti nároku (ako nepreukázaný) zamietol. Navyše žalobkyňa ani v podanom odvolaní takýto dôkaz nepredložila.

Odvolací súd si v tomto smere ešte okrajovo dovoľuje poukázať i na ust. § 53c Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 106/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 1. júna 2014 doplnila toto ustanovenie o novú druhú vetu. V tejto vete sa rieši otázka veľkosti písma, aká musí byť použitá pri tvorbe spotrebiteľských zmlúv vrátane všeobecných obchodných podmienok, príp. iných dokumentov, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia. V § 53c sa odkazuje na úpravu vo vykonávacom predpise. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré bolo novelizované nariadením vlády SR č. 141/2014 Z.z., účinným od 1. júna 2014. Podľa tejto úpravy (§ 1b) ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm. Tomu zodpovedá napríklad typ písma „Times New Roman“ s veľkosťou 12. V prípade použitia menšieho písma bude zmluva neplatná.

Nakoľko v danej veci bola úverová zmluva uzavretá dňa 9.7.2014, vzťahujú sa naň obmedzenia uvedené v citovanom ustanovení § 53c Občianskeho zákonníka. Z predloženého sadzobníka poplatkov (č.l. 9), ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy (čl. 4.7 zmluvy) je potom zrejmé, že tento so spotrebiteľskou zmluvou súvisí a preto mal byť v ňom použitý napríklad typ písma „Times New Roman“ s veľkosťou 12. Už len zo zrejmeho pohľadu je zrejmé, že písmo obsiahnuté v sadzobníku poplatkov tomuto jednoznačne nezodpovedá. Možno preto konštatovať, že okrem skutočnosti, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu a výšku žalovaného nároku na zaplatenie poplatkov za upomienky, i zvolený typ písma v sadzobníku poplatkov nezodpovedá § 53c Občianskeho zákonníka, a teda zmluva je v tejto časti neplatná.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods.1 C.s.p.. Výrok, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.749,58 eur, úrok z istiny do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 182,49,44 eur, zmluvný úrok vo výške 25,12 % ročne zo sumy 1749,58 eur od 1.8.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1749,58 eur od 16.8.2015 do zaplatenia, odvolaním napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť.

10. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nevyžadovalo potrebu doplnenia príp. zopakovania dokazovania na pojednávaní, nakoľko súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu (t.j. potrebnom pre rozhodnutie) zistil skutkový stav veci. Podľa § 384 C.s.p., odvolací súd zopakuje dokazovanie v potrebnom rozsahu sám iba vtedy, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V danej veci však odvolací súd nebol názoru, že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí tak vychádzal iba zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a ich nárok na náhradu v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).